

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.387/2024/5/II.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Biczi és Turi Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe; ügyintéző: dr. Turi György ügyvéd

Az alperes:

alperes, alperes címe.

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács György kamarai jogtanácsos, alperes címe.

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 40.P.21.156/2024/5.

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 28.000 (huszonnyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes Magyarország minisztere, közszereplő. Az alperes országos elérésű televízió csatorna híradójának szerkesztője.

[2] Az alperes gondozásában 2024. március 17. napján az portál online sajtótermékben „cikk címe” című cikk jelent meg, melyben az volt olvasható, hogy az „nemzetiségű élelmiszeripari szaklap arról ír, hogy felperes egyik rokonának kért részesedést a üzletlánc magyarországi leányvállalatából.” .

[3] A felperes helyreigazítás iránti kérelemmel fordult az alpereshez, melyben kérte, hogy az alperes az alábbi helyreigazító közleményt tegye közzé:

„Helyreigazítás:

Portálunk 2024. március 17. napján közzétett, „cikk címe,, című cikkében valótlan tény híreszteltünk akkor, amikor egyéb érdekelt1 azon állítását közöltük, miszerint felperes kérte egyéb érdekelt1 Urat arra, hogy engedje meg rokonának, hogy befektessenek a üzletlánc magyar leányvállalatába. Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes nem kérte sem egyéb érdekelt1 -től, sem a üzletlánc kereskedelmi multi bármely tulajdonosától, képviselőjétől és munkavállalójától azt, hogy engedje meg rokonának, hogy befektessenek a üzletlánc magyar leányvállalatába.”

[4] Az alperes a kérelemben foglaltaknak nem tett eleget.

[5] A felperes a keresetében a korábban közölt helyreigazítási kérelemmel azonos tartalmú helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni az alperest.

[6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte azzal, hogy a cikk egy közérdekű vita során elhangzott nyilatkozatot idézett, a vitáról tudósított.

[7] Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 62.000 forint ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget.

Felhívta a felperest, hogy 36.000 forint illetéket az állam javára az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára a jelen határozat jogerőre emelkedését követő hatvanadik napig fizessen be.

[8] Határozatának indokolásában hivatkozott a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 10. §-ára, a 12. § (1) bekezdésére, továbbá a Kúria PK 12., valamint 14. számú állásfoglalására.

[9] Elsődlegesen rögzítette, hogy a videófelvétel része a cikknek, az olvasó a cikk írott szövegében a videótartalom tömör megfogalmazását olvashatja. Az olvasó valóban kihagyhatja a videó bizonyos részeit, ám ettől még nem lehet úgy tekinteni a cikk szubjektív okból kihagyott részeit, mint ami nem tartozik az íráshoz. Az olvasó informálását ugyanis a

teljes cikk adja, ami jelen esetben az írott szöveg és videófelvétel. Maga a videó a cikkben szerepeltetett közlést járja körbe és mutatja be. Az is benne van a videóban, hogy az alperes megkeresésére nem reagált a felperes, ugyanakkor a felvétel szerepelteti felperes saját, a cikk témájához kapcsolódó korábbi nyilatkozatát, mely egy vele készült műsorban hangzott el, s az alperes ahhoz semmilyen kommentárt nem fűzött. Ezen kívül az ügyben kiadott felperesi nyilatkozatot szintén kommentár nélkül szerepelteti a cikk. A videóban és az írásban is kommentár nélkül került bemutatásra a felperes álláspontja.

[10] Ezt követően azt vizsgálta, hogy a felperest, mint magánszemélyt, vagy mint közéleti szereplőt érinti a sérelmezett közlés. Álláspontja szerint közügy az, hogy magyar miniszterként a hazai piacon jelentős pozíciót betöltő multinacionális élelmiszerkereskedelmi lánc vezetőjét állítólagosan mire kívánta rávenni. A téma feltétlenül közügy, függetlenül attól, hogy akár valós, akár valótlan az állítás. Önmagában közügy az is, hogy a multinacionális cég ilyet állít nyilvánosan a magyar miniszterről. A cikk a üzletlánc vezérigazgatójának gondolatait, nyilatkozatát tárja az országos nyilvánosság elé, mivel a téma közérdeklődésre számot tartó közügy.

[11] A sérelmezett közlés a cikkben a következő volt: „nemzetiségű élelmiszeripari szaklap arról ír, hogy felperes az egyik rokonának kért részesedést a üzletlánc magyarországi leányvállalatából.”

Már ebből a megfogalmazásból is kiviláglik az olvasók számára, hogy a cikk hírt vett át, azaz nem a saját állítását közli.

A PK 12. számú állásfoglalás II. pontja alkalmazandó, mely szerint a teljes szöveggörnyezet alapján kell elbírálni a sérelmezett közlést. A cikkben – beleértve a videót is – végigvonul az eredeti nyilatkozat hű idézése, jól elkülönülnek ezek az idézetek, és a témához kapcsolódó egyéb híradások.

[12] A cikk sérelmezett mondatából sem az következik az olvasó számára, hogy az alperes állítja a felperesről a leírtakat, hanem nyilvánvaló, hogy a cikk egyéb érdekeltl közlését mutatja be. Ennek azért van jelentősége, mert bár a híresztelő is felel az általa idézettek, átvett tartalmak valóságáért, azonban ilyen körülmények között a hír, melyről az alperes tudósít nem a sérelmezett közlés, hanem, hogy a üzletlánc nemzetiségű vezérigazgatója mit állít nyilvánosan. A PK 14. számú állásfoglalás szerint ilyen esetben a sajtószerz köteles bizonyítani a sajtóközlemény valóságát, ugyanakkor figyelemmel kell lenni a sajtótájékoztatókról való tudósításokkal kapcsolatos alkotmánybíróági gyakorlatra is.

[13] A jelen esetben a megjelenés helyszíne ugyan nem sajtótájékoztató volt, azonban a bírói gyakorlat a felelősség alóli mentesülést szélesebb körben találja indokoltnak. Adott esetben az alperes közügyek vitájának körében bizonyos személynek a felperest érintő kijelentéseiről tájékoztatott hüen, saját értékelés nélkül, illetve helyet adott a felperes cáfolatának is. Ez utóbbi akként történt meg, hogy a cikk szerepeltette a egyéb érdekelt9 ugyanakkor és ugyanezen egyéb érdekelt1-féle nyilatkozatra vonatkozó válaszát.

[14] A felperes kiemelten fontos és közismert közszereplő, ő a magyar miniszter. A cikk korántsem a felperes magánéletére vonatkozó közlést adott közre. A felperes ugyanezen sajtóban megjelent nyilatkozat kapcsán adott választ a üzletlánc vezérigazgatójának közlésére, válasza nyilvánosságra került, ami pedig az volt, hogy egyéb érdekelt1 közlése alaptalan állítás, ezt jelenítette meg az alperes is a saját cikkében. A felperes számára egyébként módot adott az alperes, hogy a cikk megjelenése előtt saját álláspontját is kifejtse, mivel egyéb érdekelt5 2024. március 17-én 10:46-kor e-mailt küldött egyéb érdekelt2 részére, aki a egyéb érdekelt6án belül működő egyéb érdekelt7át vezető tisztségviselő1, irányítása alá tartozik a egyéb érdekelt8, lényegében a felperes tisztségviselő2. A levél linkként tartalmazza az portál2 cikkét, felsorolja a fontos állításait, s az azokra irányuló alperesi kérdéseket, illetve, hogy meddig várja a levél küldője a választ aznap, figyelemmel a műsor címe adásának időpontjára. A felperes képviselőjében eljáró személynek kell tekinteni egyéb érdekelt2t, különösen, hogy a fentiek szerint nem magánügyre vonatkozóan kereste meg a felperest egyéb érdekelt5.

A felperes nem élt a válaszadás lehetőségével, ennek ellenére az alperes a felperes általánosan ismert, nyilvános álláspontját közölte a cikkben és a videóban is, mégpedig szó szerint és kommentár nélkül. Az a felperesi hivatkozás, hogy a videó a felperes korábbi interjújának részletét mutatja be, ami a cikk tárgyára nem vonatkoztatható, téves. A videó nem téveszti meg a nézőt abban a tekintetben sem, hogy a felperes korábbi megszólalását mutatja be, ugyanakkor a közéleti vita szempontjából ez az interjúrészlet helyezi kontextusba a zajló vitát. Arra mutat rá, hogy a felperes a nagy élelmiszerkereskedelmi láncokkal, multikkal kapcsolatban milyen álláspontot hangoztatott korábbi nyilatkozatában, s ez a közéleti vita szempontjából fontos. Emellett bemutatja az üggyel kapcsolatos legaktuálisabb felperesi álláspontot is az MTI-ben megjelent egyéb érdekelt10 tájékoztató nyilatkozat közreadásával, amit az írott szöveg is tartalmaz, ugyancsak kommentár nélkül.

[15] A közlés tehát egyéb érdekelt1 tényállítása, melyet az alperes híresztelt, ez azonban jogszerű módon történt, az eredeti közlés idézése útján, az olvasó számára jól felismerhetően láttatva az eredeti forrást, közlést.

[16] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a keresetének való helyt adást, valamint az alperes perköltségben való marasztalását kérte.

[17] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság hibásan értékelte a sajtó-helyreigazítási intézmény szerepét akkor, amikor azt szintisztán a személyiségi jogok megvédésében betöltött szerepe szempontjából elemezte. A sajtó-helyreigazítás intézményének éppoly fontos szerepe van a sajtóba vetett bizalom megerősítésében, illetőleg abban, hogy az állampolgárok valós és hiteles információk alapján tudják kialakítani a véleményüket a közélet fontos kérdéséről. Ennek nyomán annak is fontos eszköze a sajtó-helyreigazítás jelen ügyben, hogy az állampolgárok valós információkat szerezzenek a egyéb érdekelt10 gazdaságpolitikai döntésének háttéréről, véleményüket ne egy valótlan, a gazdaságpolitikai okot önös érdekekre cserélő érvelés alapján alakítsák ki.

[18] Hivatkozott arra, miszerint a bírósági gyakorlat alapján híresztelésnek kell tekinteni más személy nyilatkozatának, közlésének továbbítását akkor is, ha híven tükrözi más személynek valótlan tényállítást tartalmazó nyilatkozatát. A cikk egy átlagos hírfogyasztóban könnyen kiváltja azt a hatást, hogy amit az újságban olvas, az igaz. Így, ha a tényállítás tartalma a terjesztő számára is kétséges, akkor jár el helyesen, etikus módon, ha a cikk közzététele előtt ellenőrzi annak tartalmát.

[19] Az EJEB gyakorlatra hivatkozással rámutatott, hogy az újságíró akkor jár el etikusan, felelősen és helyesen, ha egy vita kapcsán mindkét fél számára lehetőséget biztosít álláspontjának biztosítására. egyéb érdekelt2t az alperes egy minisztériumi e-mail címen kereste meg 10 óra 46 perckor azon tájékoztatással, hogy 15 óráig várja válaszáat az ügyben. Álláspontja szerint ezen rövid határidő nem volt alkalmas arra, hogy éljen a válaszadási lehetőségével. Ennek okai az alábbiak: nem bizonyította az alperes, hogy megérkezett valóban a megkeresés a küldési idő pillanatában, ha meg is érkezik adott pillanatban a megkeresés, a munkavégzés jellegéből adódóan nem biztos, hogy az adott személy azonnal látja a levelet. Ennek nyomán az, hogy mindössze négy órányi időt biztosított arra, hogy válaszoljon a megkeresésre, bár látszatintézkedésnek megfelelt, nem adott valós lehetőséget arra, hogy élhessen válaszadási jogával. A levél alapvetően egy magánbeszélgetés megtörténetére kérdezett rá, mely beszélgetés létezéséről egyéb érdekelt2nak nem feltétlenül lehet tudomása. A minisztériumi működésből adódóan ezen esetekben a sajtófőnök megkeresi az érintett személyt, tájékoztatást kér tőle annak érdekében, hogy hiteles és valós választ tudjon adni a sajtó megkeresésére, ezen folyamat nem valósítható meg négy óra alatt. Mindezek alapján álláspontja az volt, hogy a véleményének kifejtésére lehetőséget biztosító megkereső levél csak egy látszatlehetőség volt, valós lehetőség nem volt észrevételének megosztására.

[20] Az érintett közlemény nem egy sajtótájékoztató közvetítése, hanem egy szerkesztett interjú utánközlése, az nem tükrözi teljes egészében híven az eredeti egyéb érdekelt1 interjú szövegét, ahhoz kiegészítéseket fűz.

[21] Az EJEB gyakorlatára hivatkozással kiemelte, hogy az érintett személy válaszadási joga a sérelmet szenvedett fél szólásszabadságának a része, azaz nem a sajtó szabadságának a korlátozója, hanem a véleménynyilvánítás szabadságának eszköze. Ennek nyomán azon eljárás, ami megakadályozza az álláspontjának részletes és pontos közlésében, a véleménynyilvánításának korlátozása, amely mint olyan, jogellenes.

[22] Nem ért egyet azzal, hogy a jogvitában érintett közlemény megfelelően tájékoztatott az álláspontjáról, az ugyanis nem egyezik meg az általa a sajtó-helyreigazítási kérelmében közzétenni kívánt szöveggel. Nem kérte sem egyéb érdekelttől, sem a üzletlánc kereskedelmi multi bármely tulajdonosától, képviselőjétől és munkavállalójától azt, hogy engedje meg rokonának, hogy befektessenek a üzletlánc magyar leányvállalatába. A korábbi helyreigazítás iránti kérelmének minden részlete jelentőséggel bír a személyiségi jogainak védelme szempontjából. ennek nyomán az alperesi közlemény nem képes betölteni a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét.

[23] Az elsőfokú bíróság szöveges cikkét a videós tartalom egyfajta lényegi összefoglalójának tekintette, mely esetben a korrekt újságírói magatartás az lett volna, ha a rá vonatkozó állítással együtt minden felhasználó és olvasó számára elérhető módon a cikkbe ágyazva közölték volna a saját álláspontját is.

[24] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

[25] Álláspontja szerint a társadalom legszélesebb körét érintő gazdaságpolitikai vitában elhangzó egyes kijelentések közlése elengedhetetlen ahhoz, hogy a társadalom tagjai értelmezni tudják az életüket befolyásoló közéleti eseményeket.

[26] A közlemény befogadói valós információt szereztek, senki sem vitatta, hogy egyéb érdekelttől a perbeli, felperes által kifogásolt közlést ne mondta volna. A felperes figyelmen kívül hagyja a közszereplői minőségét és a sajtó demokratikus jogállamban fennálló feladataira hivatkozik.

[27] A hírszolgáltatással foglalkozó sajtótermékek esetén nem kirívó reagálási határidőt szabni, napi események kapcsán ez a határidő gyakran sokkal rövidebb a jelen ügyben rendelkezésre álló időnél. Amennyiben a felperes a megkeresésre hosszabban kifejtett válasszal készült volna és ezt jelzi, úgy minden bizonnyal lehetőséget biztosított volna erre, azonban a felperes hetekkel később kereste meg a sajtó-helyreigazítási kérelmével, amely egyébként lényegét tekintve nem tért el az egyébként általa közzétett felperesi állásponttól.

[28] A cikk részét képező közleményt a felperes képviselőjében tették közzé, amennyiben több információt, részletesebb negációt kívánt volna a felperes közzétenni, az bizonyosan úgy is történt volna. A felperes tehát saját felróható magatartására kívánt hivatkozni.

[29] A felperes fellebbezése nem megalapozott.

[30] A Fővárosi Ítéltábla a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 380. § ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére, vagy a Pp. 381. § ában szabályozott, annak mérlegelhető hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felperes sem hivatkozott. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az alábbiak szerint helybenhagyta.

[31] Az elsőfokú bíróság az alapjogi teszt elvégzése során, annak első lépcsőjeként megfelelően azonosította a sérelmezett közlést közügyek vitájával kapcsolatban álló kijelentésként. A felperes Magyarország minisztere, a sérelmezett közlés pedig a miniszteri tevékenységével kapcsolatos, gazdasági kérdéseket érintő állítólagos megnyilvánulására vonatkozik. Ez egyértelműen közéleti kérdésnek minősül, egyrészt a felperes kiemelt közéleti szerepe okán, másrészt azért, mert az állítólagos megnyilvánulás a hazánkban is gazdasági tevékenységet folytató, a gyorsan forgó fogyasztási cikkek kiskereskedelmi piacán jelentős részesedéssel bíró gazdasági társaságot érinti, továbbá azért is, mert ezen gazdasági szegmens szereplőinek esetleges átrendeződésére irányuló szándékra vonatkozik. Ilyen jellegű közlés vonatkozásában az alperes az alkotmányos feladatának tesz eleget akkor, amikor beszámol a magyarországi olvasók számára is az egyébként egy másik országban, más nyelven megjelent közlésről, amely a fentiek szerint azonban éppen hazánkban tart számot kiemelt közérdeklődésre.

[32] A sérelmezett közlés annak tágabb értelmezése szerint tényállítás, ugyanis arról számol be, hogy egy másik országban megjelent újságban milyen közlés hangzott el, az adott tartalmú nyilatkozat megtételéről tudósít. A kifogásolt közlés annak szűkebb értelmezése

szerint is tényállításnak minősül a bírósági gyakorlat alapján, ugyanis egy múltbéli esemény megtörténtét állítja.

[33] A felperes keresetében annak közzétételét kérte helyreigazító közleményként, miszerint az alperes valótlanul híresztelte azt, hogy a felperes kérte egyéb érdekeltt urat arra, hogy engedje meg egy rokonának, hogy befektessenek a üzletlánc magyar leányvállalatába. Ezen sérelmezett közlés kizárólag az alperesi cikkbe ágyazott videófelvételen hallható, annak írásos része között az szerepel, hogy „felperes az egyik rokonának kért részesedést a üzletlánc magyarországi leányvállalatából”. A szöveges részben megjelent közlés összefoglalója a videóban található közlésnek, annak egy rövidített változata, de lényegi tartalmában megegyezik a videón elhangzottakkal.

[34] A cikk írásos része és a szövegbe ágyazott videó tartalma külön-külön is vizsgálható, mindig az adott ügy egyedi jellegét is szem előtt tartva, azonban jelen esetben a felperes maga is a videótartalomban elhangzottakat kifogásolta a helyreigazítás iránti igényében, melyből következően saját maga is az írásos részhez szervesen kapcsolódónak tekintette a videó tartalmát.

[35] Nem volt vitatott, hogy az alperes nem torzította el az nemzetiségű újságban megjelenteket, azokat szöveghűen közölte. A mások állításait ily módon közlő sajtó jogi felelőssége körében értékelni volt szükséges az Alkotmánybíróság gyakorlatát, amely a felelősség alóli mentesülés lehetőségének egyre tágabb teret engedett, az alábbiak szerint:

„[a] közéleti szereplők sajtótájékoztatóján a közügyek vitájának körében egymást érintően tett kijelentésekről hűen, saját értékelés nélkül tudósító, a közlések beazonosítható forrását egyértelműen megjelölő és a jóhírnevet esetleg sértő tényállításokkal érintett személy cáfolatának is helyet biztosító (vagy a válaszadás lehetőségét felkínáló) médiatartalom szolgáltató a sajtószabadság által védett alkotmányos küldetését teljesíti, így e tevékenységét nem lehet a személyiségi jogsértés polgári jogi szankcióit megalapozó híresztelésként értékelni.” {34/2017. (XII. 5.) AB határozat Indokolás [50]}.

Ezt követően az alkotmánybírósági gyakorlat már nem követelte meg közéleti, politikai vitával kapcsolatos közlés esetében a polgári jogi felelősség alóli mentesüléshez azt, hogy a kifogásolt cikkben adjanak lehetőséget az érintettnek a cáfolatára:

„[e]bben a vitában pedig számos helyen lehetősége volt az indítványozónak saját álláspontját ismertetni, és ezáltal a vitában elhangzó kritikákra – így jelen ügy szerinti cikkben tudósított sajtótájékoztatón elhangzó állításokra is – reagálni.” {3217/2020. (VI. 19.) AB határozat Indokolás [46]}

[36] A perbeli esetben az alperes nem egy politikai vitában, nem egy sajtótájékoztatón elhangzottakról számolt be, azonban a másodfokú bíróság megítélése szerint egy másik országban megjelenő sajtótermékben, Magyarország miniszterének számottevő gazdasági hatásokkal járó, állítólagos tevékenységére vonatkozó, a hazánkban is jelentős piaci részesedéssel bíró kiskereskedelmi lánc vezetőjének megnyilvánulása olyan kiemelt közéleti téma, ami a politikai vitához hasonló megítélést eredményez a sajtószabadság érvényesülésének körében.

[37] A cáfolat lehetőségét az alperes lehetővé is tette a felperes számára. Azt a felperes sem vitatta, hogy az alperes öt korábban megkereste a sérelmezett közlemény kifogásolt állításával kapcsolatosan, azonban arra válasz nem érkezett. Az idő rövidségére való felperesi hivatkozás körében a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a perben rendelkezésre álló adatok alapján később sem válaszolt a megkeresésre, ez alapján pedig megállapítható, hogy nem az alperes által biztosított határidő gátolta a válaszadásban. Az egyébként rendelkezésre álló felperesi cáfolatot az alperesi kifogásolt tartalom írásos és videórésze is tartalmazza, a médiatartalom megtekintői így a felperesi álláspontot is megismerték a sérelmezett közlés kapcsán.

[38] A másodfokú bíróság a perbeli ügyben csupán megjegyzi, hogy amennyiben a felperes megítélése szerint a cáfolat lehetősége számára nem volt kellőképpen biztosítva, az általa betöltött tisztség folytán értelemszerűen a cáfolat egyéb fórumokon való megjelenítési lehetőségével mindenképpen rendelkezik, számos lehetősége van saját álláspontjának kifejtésére.

[39] A fentebb már hivatkozottak szerint a felperes Magyarország minisztere, a sérelmezett közlés pedig a miniszteri tevékenységével kapcsolatos, gazdasági kérdéseket érintő állítólagos megnyilvánulására vonatkozik. Ez egyértelműen közéleti kérdésnek minősül, a felperes kiemelt közéleti szerepe pedig azt is eredményezi, hogy a személyiségi jogai védelmének határvonalai a közéleti szereplők közül a legnagyobb mértékben zsugorodnak, a sajtó tájékoztatáshoz való joga pedig ezzel kölcsönhatásban ugyanolyan mértékben tágul.

[40] Mindezek alapján megállapítható, hogy az alperesi írás tájékoztatása megfelelt az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelményeknek, ezért az elsőfokú bíróság érdemben helytállóan utasította el a felperes keresetét.

[41] A másodfokú bíróság döntése folytán a felperes pervesztes lett a fellebbezési eljárásban, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni az alperes által szerkesztett portált üzemeltető gazdasági társaság költségeit a Pp. 499. § (1) bekezdés második mondatára is figyelemmel. Az alperesi képviselő költségeit a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. §-a, a 3. § (3) és (5) bekezdése, valamint a 3. § (6) bekezdése alapján, a kifejtett jogtanácsosi tevékenységgel arányban álló perköltséget állapított meg a másodfokú bíróság.

[42] A pervesztes felperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja, valamint a 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ában foglaltak szerint.

[43] A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatja a felperest, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2024. október 17.

Dr. Hercsik Zita s. k.

a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s. k.   Dr. Kisbán Tamás s. k.

előadó bíró   bíró